

Sygn. akt: I 1 C 1321/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko W. P.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

III. Zasądza od powoda K. W. na rzecz pozwanego W. P. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód K. W. pozwem złożonym w dniu 18 listopada 2015 r. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 1.757,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, iż W. P. zlecił powodowi naprawę pojazdu K. (...) o nr rej. (...). W celu zabezpieczenia płatności za wykonaną usługę i rozliczenie jej w formie bezgotówkowej powód zawarł z W. P. w dniu 25 marca 2013 r. umowę przelewu wierzytelności mocą której dokonał przelewu wszelkich praw przysługujących mu z tytułu likwidacji szkody od (...) w ramach ubezpieczenia A.. Powód w dniu 19 września 2013 r. wystawił fakturę na kwotę określoną w pozwie na część kosztów naprawy, jednakże pozwany odmówił zapłaty tej kwoty.

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego W. P. zaś w postanowieniu z dnia 22 czerwca 2016 r. zwolnił pozwanego A. (...) z siedzibą w W. (poprzednio (...) S.A. w W.) od dalszego udziału w sprawie.

Postanowienia z dnia 16 czerwca 2016 r. wraz z odpisem pozwu zostało doręczone W. P. w dniu 8 lipca 2016 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany W. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł zarzut przedawnienie roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na początku marca 2013 r. w związku ze szkodą w samochodzie K. (...) o nr rej (...) W. P. zlecił powodowi K. W. prowadzący działalność gospodarcza jako PHU K (...) naprawę pojazdu w ramach ubezpieczenia. T. postępowanie likwidacyjne z udziałem ubezpieczyciela (...) S.A. w W..

W dniu 19 września 2013 r. powód K. W. prowadzący działalność gospodarcza jako PHU K (...) wystawił fakturę VAT na rzecz pozwanego W. P. na kwotę 1.757,15 zł za dokonaną naprawę. Naprawa została dokonana w miesiącu marcu 2013 r.

Okoliczności bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny – w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy – pozostawał między stronami bezsporny. Sąd ustalił go więc w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda, które nie były kwestionowane przez stronę przeciwną i nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu.

Między stronami nie było sporu co do tego, że roszczenie dochodzone przez powoda jest roszczeniem powstałym z umowy o dzieło.

Sporne było to czy pozwany ponosi odpowiedzialność za zapłatę tej należności, jak również to czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone czy też uległo już przedawnieniu.

Przechodząc do zarzutu strony pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten zasługuje na uwzględnienie.

Zawarta w niniejszej sprawie umowa o dzieło jest umową nazwaną regulowaną w kodeksie cywilny w przepisach od art. 627 do 646 k.c. Zgodnie zaś z art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od oddania dzieła. Art. 120 k.c. stanowi, iż bieg przedawnienia zaczyna się od dnia w którym roszczenie stał się wymagalne. Wynagrodzenie wykonawcy dzieła za wykonane dzieło staje się wymagalne z chwilą oddania dzieła zamawiającemu. To nastąpiło w marcu 2013 r. więc najpóźniej z dniem 1 kwietnia 2015 r. roszczenie się przedawniło. W stosunku do pozwanego W. P. przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło nie z dniem złożenia pozwu w Sądzie gdyż pozew był skierowany przeciwko innemu pozwanemu a z dniem doręczenia pozwanemu W. P. odpisu postanowienia i pozwu, czyli z dniami 8 lipca 2016 r.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia roszczenie powoda i uchylenie się przez pozwanego od obowiązku jego zaspokojenia, Sąd na mocy art. 117 § 2 k.c. w zw. z art. 646 k.c. oddalił powództwo jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.

W pkt III zasądził od powoda jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na zasądzoną kwotę składa się kwota 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od pełnomocnictwa.